

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Junius' 29-dikén, 1826.

Görög Ország.

A' Görög prédálók még máigse szüntek-meg egész vakmerőséggel űzni a' magok tengeri prédálási mesterségeiket. A' Triesti Observátor több illy kedvetlen történeteket hordott ismét-fel egyik utóbbi levelében. Múlt hónap' 17-dikén Kapitány Lipováznak a' Gróf Lasanckynévű Brigantin Kommandánsának levelét adta-ki. A' levél Cyprusból Április' 24-dikén íratott, 's ezek találatnak benne: — „

„Éppen most érkeztem ide Alexandriából öt napig tartott evezés után, melly napok alatt a' világi legnagyobb iszonyúságokat kényteleníttem kiállani. Előbb, Alexandriától 72 tengeri mértföldnyi távolságra egy Görög hadi Brigantin tartoztatott-le 's vizsgálta-meg, mit hova vészünk, 's a' lett vizsgálódásának következése, hogy négyünket, kik együtt evezünk, mindnyájunkat jól kipredált. Nem soká az után rettentő szélvésztlől lepettünk-meg, melly 40 órákig hányt ide-amoda bennünket, 's a' kísérem alatt lévő kereskedő hajókat, egymástól és töllem is elválasztotta, egyen kívül. Mi ketten már ezen szigettől nem messze valánk 's olly reménység táplált, hogy nem soká kinyúgodhatjuk magunkat ezen sok szenvedésekből, a' midőn ismét egy Görög' prédálónak kezibe akadtunk, ki az én hajómra feljövén majd minden élelmemtől megfosztott 's magános vagyonomnak is elvette egy részét. Én megmérgeződven szemem elibe terjesztettem a' ragadozónak az ő tselekedete'

rútságát, de nem hogy valami haszna lett volna beszédemnek, hanem inkább kevésbe múlt-el, hogy életemet is el nem vesztettem miatta, mint hogy csak egy szerentsés fordulás mentett-meg a' jantsárral való kegyetlen általdöfettetéstől, melly éppen a' szívemnek vala erányoztatva. Eltávozván végre töllünk a' gyilkos, mi nem soká elől találtuk egyiket a' szélvész által töllünk elválasztott hajók között. Már most mind hárman ezen sziget' partjai felé vettük evezésünket, a' lévén czélünk, hogy elragadoztatott eleségeink' helyébe másokkal rakjuk-meg hajójunkat, midőn estve felé ismét egy prédálótól lepettünk-meg, a' melynek hajója, egy-egy oldalán tizenegy mind ösze 22 ágyukkal volt felfegyverkezve. Ez is megjelenvén hajójunkon, még meglévő kevés eleségünktől is megfosztott, 's ágyuinkat is tsajkánkal együtt elvenni 's a' maga hajójára által hordatni iparkodott. Semmi beszédünkre nem akart halgatni. Hanem már ekkor eltökéllvén magamat, hogy inkább meghalok, mint sem ágyuimat illy gyalázatosan elvétettetni engedjem, én is más hangon kezdtem beszélni, 's esküvéssel megmondottam, hogy mind azok kotzkára teszik életjüket, kik ágyuimat illetni fogják. Ezt hallván a' Piráták, rám rohantak, kezeimet hátra kötötték 's által hurtzoltak a' prédálónak hajójára, ki minden káromlásokkal halmazva fogadott, hanem végezetre, midőn látta, hogy engem semmi féle káromkodásai meg nem rettenenek, még azon éjjel a' magam hajójára vissza küldött. Azon hajót, mellyet e-na-

pon ismét megtaláltunk 's magunkhoz tsatoltunk vala, más nap' reggel sehoh nem látván, nem tudjuk hova lett. Ma reggel a' negyedik prédáló vett vala üldözőbe, de ez nem érhetett-be, mint hogy kedvező szélről segítettén, ide ezen kikötőhelybe beszaladiunk. Szüntelen ágyuzott, de semmi kárt nem tehetett golyobisai által. Végre minden iparkodásait haszontalanoknak lenni látván vissza tért, mi pedig ennyi veszedelmek után most ezen kikötőhelyben nyugszunk.

Ugyan ezen Observatörben jött-ki egy Austriai kereskedőnek Nápoli-di-Romániában Máj. 20-dikán költ levele, melynek kivonásban ez a' foglalata: — „

„Minekutánna Zánténál megállapottam 's ott magamat kísérőinkkel özsze tsatoltam, onnét a' Vigilante nevű gályának oltalmazása alatt, melynek Kapitány Buratovits a' Commendánsa, Ápr. 1-ső napján kivezeztünk. Ápril. 4 dikén közel hozzánk az Archipelaguson egy Corinthusi Brigg tünt szemünkbe, 's egyenesen az én hajomra evezvén, azt a' többek között kivezette, 's véllem együtt Nápoli-di-Malvasiába vezette. Ez egy elhagyatott kikötőhely. Ő itt engem', a' nélkül, hogy legkissebbet ügyelt volna arra, hogy papírosaim mitsoda rendben vagynak, 's mit és hova szállítsak, hajomnak egész terhétől megfosztott, a' melly valami 130,000 Piasztereket érő Tunisi portékákból állott. Protestálásomnak nem lett egyéb sikere, hanem hogy kevésbe múlt, hogy életemet is el nem vesztettem miatta. Három napok mulva négy embereket adván mellém a' prédáló, ide Nápoli-di-Romániába küldött, maga pedig Hydrába vette útját, megígervén, hogy onnét maga is el fog jöni Naupliába, hogy a' dolgot az ottlévő, Prédál' megítélésére rendeltetve lévő Ítélszék' elejibe terjeszsze, olly módon mindazáltal, hogy a' kár, mellyet én ezen letartóztatás

miatt vallottam, nékem minden esetre megfog fordittatni. Hanem írásban semmi bizonyosságot nem kaphattam tőlle, még csak arról se, melly által megesmerte volna, hogy hajóm' terhét ő vette-el. Én Ápr. 8-dikán érkeztem Nápoliba, 's azonnal mindent elpróbáltam a' Görög Országlószék-nél, de semmit se nyertem. Ezen Országlószéknek tellyességgel semmi hatalma nints, még csak annyi sints, hogy a' prédálót arra tudta volna kényszeríteni, hogy magát az itt lévő Ítélszéknek alája adja. Midőn látta, hogy én az ítélet-tételt nagyon sürgetem, olly végzést tett ezen Országlószék, hogy ő azon Pirátákat, kik engem' kiprédáltak, nem esmeri a' maga törvényes vagy meghatalmazott prédálójinak lenni, melyre nézve nékem szabadságomban áll, őtet felkeresni, 's addig üldözni, mint tengeri tolvajokat, a'-meddig nékem tetszeni fog! Illy szép pénzel fizeté-ki nékem a' Görög Országlószék a' hajómrol elragadoztatott Tunisi portékákat. Az igazságot 's az azon épült okoskodást itt nem esmerik. Ide ágyuk és erőszak kívántatnak, hogy az ember igazságot kaphasson. Ezek nélkül itt senki se nyer semmit. Így lévén az én dolgom is, nem vala egy Parám. Tellyes bizontalanságok között hánykodtak gondolatim, 's végre, hogy több időt ne veszessek, arra határozám magam', hogy Szyrába veszem evezésemet, 's ott egész ügyemet jegyző könyvbe tétetem.

Végre ezen szavak is a' Triesti Observatörben jöttek-ki egy Szyrából Máj. 14-dikén indult tudósítás szerént: — „

„A' Hydriaiak, Spétziaiak, és Ipszariak, példátlan elvetemedéssel folytatják a' tengeri ragadozást. Illy prédálók vették üzőbe az innét kíséret alatt utóbb elindult kereskedő csoportot is. Egy Orosz Brigantin, a' melly innét eleséggel rakodva evezett-el Számos felé, a' Tine és Mikon. között lévő tsatornán négy Görög prédá-

laktól meglepettetvén, verekedésre került a' dolog. Az Oroszok nagyon jól viselték magokat. Magok' oltalmazása-közben négy prédálót megöltek és többeket megsebesítettek. — Egy Joniai Brigántintól is egész terhét elvették az e'-féle Görög prédálók. — Így tselekedtek egy Austriai gályával is, a' melly megterhelve Kanéából evezett az Archipelaguson által.

Két Görög hadi hajók, Kapitányai-
kat megölték a'-végre hogy magokat egész zabolátlansággal, tengeri ragadozásra ad-
hassák.

Ánglus Kommodore Hamilton, hogy ezen zűrzavarok között az Ánglus kereskedő hajók annál bátrabban folytathassák az Archipelaguson a' kereskedést, azt a' határozást tette, hogy éppen olly Kísérési módot állít-fel ezen tengeren az Ánglus kereskedő hajókra nézve, melly minden tengeri hadakozások' idején fenn szokott az Ánglus törvények szerént, az olly tengereken állani, hol a' hadakozó részek miatt a' kereskedés szenved.

Május 22-dikén írták Konstanczinápolyból valami Triesti Kereskedő-házhoz, hogy a' Konstanczinápolyi kikötő helybe véletlenül egyszerre 16 olly kereskedő hajók érkeztek-meg, mellyek már a' Görög prédáló hajóktól egyszer mindnyájan elfogattatva 's a' megítéltetésre, hogy valyon nem vétettek-e a' neutralitás' törvényei ellen, Naupliába hurtzoltatva voltak. Nem győznek ezen hajóknak Kapitányai-
kelet beszélni azon inségekről, mellyeket nekik ezen fogságnak ideje alatt kellett állaniok. Hogy végre tsakugyan elbótsáttattak a' Naupliai fogságból vagy letartoztatásból, úgy látszik, hogy nem egyébnek, hanem tsak a' Görög Ország-lószék' megváltozásának 's a' Kormány mellé ült tagok között leginkább a' Mainai Petró Beinek köszönhetik, a' melly változás ha még mostanság elé nem fordult volna, mind ezek a' Kapitányok talám nem

tsak vagyonaikkal, hanem életjéssel is fizettek volna.

A' Kapudán Basa a' Dardanellákhoz megérkezvén, most hajójának új eleséggel való megrakásában foglalatoskodik, hogy azon esetben, ha az Ánglus Követnek Stratford Kanning úrnak a' Görögökre nézve elkezdett Közbenjárói foglalatoskodásai sikertelenek találnának maradni, a' hadakozás' piatzára ismét megújított erővel kivezzen.

(Miben álljanak az Ánglus Nagy Követ Urnak Konstantinápolyban a' Görögökre nézve a' maga mostani Diplomatikai foglalatoskodásai, azt, úgy gondoljuk, elég tisztán megírtuk az utóbb elküldött M. Kurirban, tudniilik: hogy a' Nemzeti Gyűlés 10 pontokból álló Határozást küldött a' kezébe a' végre, hogy a' Nagykövet úr azt a' Divánnak adja által, 's annak pontjai szerént a' Portával lépjen egygyezésre Görög Ország' jövődöbéli állapotjának megalaposittatására nézve. Még mostazonközben nekünk minden esetre nagy kérdés az, hogy az az Ultimatum, mellyet a' Konstanczinápolyból Máj. 26-dikán költ tudósítások szerént a' Görögökre nézve a' Portának által adott, a' Piadai, Görög Nemzeti Gyűlésnek az a' 10 pontokból álló hathatós Határozása-e, melly a' M. Kurirnak 404-dik lapján találtatott, vagy pedig, mint akkor is jelentettük, talám valamely más gyengébb Feltételeket is küldött a' Nemzeti Gyűléstől Nápoliban hátrahagyatott Görög Biztosság a' Stratford Kanning Úr kezébe Konstanczinápolyba, a' végre, hogy ő, ha talám a' Diván a' Görögöknek első kívánságaira rá állani nem akarna, a' Görög Biztosságtól ajánlatott második rendbéli Feltételekre is tsak álljon reá. Már akár mint légyenek ezen környülállások, elég, hogy már most nyilván látjuk, hogy az Ánglus Országlószék való-
sággal felvette a' Portánál a' Görögök' ügyit; mellyet a' H. Wellington Petersburgba lett

járásának lehet tulajdonítani, valamint szintén azt is, hogy Ibrahim Basa Patrásnál illy sokáig vesztegel, ezen alkudozásokot illető környülállásoknak kimenetelére való várakozásból lehet megmagyarázni. — Az, hogy Herczeg Ypsilánti protestált a' P i a d a i Nemzeti Gyűlésnek az Anglus Követhöz Konsanczinápolyba küldött Határozása ellen, semmit se tesz a' dologra. Ő tsak egy ember. A' Görögök' ügye pedig már most sok Keresztyének ügye, kiknek ennyi szenvedéseik még azokat is illetik Európában, kik a' Görögöket eddig tsak mint rebelliseket úgy tekintették. — Kevés napok, hetek, vagy hónapok alatt, nagy dolgokat kell hallanunk. — A' Konstanczinápolyban lévő Anglus Követ úr, az onnét Máj. 26-kán indult tudósítások szerént, azon hónapnak 19-dikén küldötte második versben a' maga Tolmátsát a' Reis-Effendihez, olly meghatározással, hogy írásban nyilatkoztassa ki, mitsoda gondolatlalt legyen az ő azon Jelentésére nézve, mellyet a' Görögök dolgában először hozzá küldött, a'-melly kérdésre eddig a' Reis-Effendi, mindég úgy jelentette ki magát, de tsak szóval, hogy a' Porta soha se fog a' maga rebellis alattvalójival alkudozásra botsátkozni. Most ellenben olly feleletet adott a' Reisz-Effendi az Anglus Nagykövet úr Tolmátsának, hogy ő, minnelölte a' kérdésre meghatározott választ adhatna, szükségesnek tartja a' dolgot elébb a' Diván' elibe terjeszteni. — Hogy a' Görög Nemzeti Gyűlés a' Konstanczinápolyi Anglus Nagykövetre bízta a' Görögökért való közbenjárást, erről már kérdés sints, de az is bizonyos, így szoll a' feljebb felhozott Konstanczinápolyi tudósító, hogy gondólni se lehet, hogy a' Porta ezen feltételeket a' mostani környülállások között elfogadná; a' melynek mi fog lenni további következése? nem egyéb, hanem hogy folytatni kell a' hadakozást, vagy pedig, hogy azok, kik az első feltételek alatt meg-

békéllésre ajánlották magokat, a' hurt alább fogják botsátani; vagy hogy talám, ha annak lehetne sikere: hogy a' Harmadik Görög Nemzeti Gyűlés' ahoz az eszközhöz nyulna, a' mi az 51-dik M. Kurír' 404-dik lapján találtató Határozásnak X-dik Czikkelyében ki van felyeztetve; a' hadakozásnak azonban közben még így se mindjárt lenne vége).

Frantzia Herczeg Choiseul illy levelet vett Nápoli-di-Romaniából valami Sch. nevű Görög-pártfogótól, Május 9-dik napjáról: — „

„Oberst Fabvier a' maga Negroponte ellen tett expeditziójából ide vissza érkeztén, innét ismét Athénébe vette útját, 's ismét meghagyatott a' regulázott Görög sergek' fő Kommendánsának, valamint szintén Kolokotroni is az irregularis, vagy Nemzeti sergeknek, vagy pedig még ennél is jobban a' Görög Guerilláknak. Kolokotroni most a' maga régi Bándáival itt Nápoliban tartozkodik. A' Görögök hadi plánuma most az, hogy a' hegyek közzé részenként nyomuljanak elé. 's minden nyílásokat megrakván Guerilla tsapatokkal, illy nemű hadakozást folytassanak, melly nékiek, mint hogy az ő Guerilla tsapatjaik elég számosak, talám leg sikeresebb is fogna lenni. A' Spanyol Guerillák eléggé megtanították a' világot arra, hogy melly alkalmasok legyenek az e'-féle rendetlen sergek a' hegyek között való hadakozásnak folytatására, 's az ellenség' útjainak kettévágására.

B é c s.

Mélységes szomorkodással jelentjük, hogy ezen félesztendőnek a' végén, a' Magyar Hazát nagyon megillető 's közéről érdeklő gyászos Ujsággal kéntelenítettünk eddig volt Olvasójinktól butsat venni; ugyan is:

Fő Méltóságú, Csábrághi és Szitnyai Koháry Ferencz Ő Herczége, Murány' Örököse, az Arany Gyapjú Rend' Vitéze, N. Honth Vármegyének Örökös és Fő Ispánya; Császári Királyi Kamarás, Valóságos Belső Titkos Statustanátsos, Királyi Fő Udvarnok-mester, Udvari Magyar Cancellárius 's a' Szent István Apostoli K. Rendjének Cancelláriusa, nintsen többé az élők sergében! Véletlen halála, múlt Kedden estve felé, 8-ra három fertálykor, Posony szomszédságában, a' Gróf Zichy Károly Ő Excellentiája' Oroszvári birtokának kastélyában, hova több Fő Magyar Méltóságokkal egygyütt leütazott vala, Gutta-ütés miatt meghalálozott, még pedig olly hirtelenséggel, hogy a' nyavalyának megjelenésétől tellyes kimulásáig, alig teltek-el néhány minútum Sekundumok.

Lambach Felső Austriában, a' Traun vize mellett egy nagy mező-város. Tő szomszédja a' Szent-Benedek' Klastroma. — Ő Felségek a' Császár és Császárné ezen mező-városba Junius 22-dikén, Ő Felségek a' Bavariai Király és Királyné pedig a' következő napon 23-dikben estve 8 és egy fertály órakor, mindnyájok, kivált jó egészségben, megérkeztek.

Császár és Császárné Ő Felségek mi-hellyest a' Királynak érkezését megértették, magok' szállásáról, a' Szerzet' épületéből, azonnal által mentek a' Királyi Felségek' szállására, a' Postaházhoz, holezen Felségek szállva vagynak.

A' Felséges Urunk és Aszszonyunk Lambach felé való útozássokról ezeket olvassuk a' Linczi Ujságban Máj. 26-dikán: — „

„Ő Cs. K. Felségek 22-dikben délelőtti 11 és egy fertály órakor kívánt jó egés-

ségben megérkeztek Neubauba, 's a' Zöldfa nevű vendégfogadóban méltóztattak ebédelni, a' melly tsak lovak' változtatásáért való megállapodási hely vala, a' hol a' Wellsi Kerületi Titoknok, a' Trauni és Horschingi Plébánusok Káplánjaikkal együtt, 's a' Trauni Orszályos Biztos fogadták, 's tisztelték Ő Felségeket az Oskolai ifjúsággal 's a' felczifrázott kormányokkal megjelent halászokkal egyetemben, 's a' közönségnek nagy sokaságával egygyütt, kik a' magok Előljárájikkal jelentek-meg.

„Neubauban egy Pyramis vala felállítatva, mellyet egy kisdéd 's mesterségesen készült nyirfákból való kert vett körül. A' Pyramison pedig, virág koszorúkkal felékesítette, illy czímírás olvastatott: „A' meggyógyult Atyának tiszteletére!“

„A' nevezett vendégfogadónak külső szobájában, kezeikben virág koszorúkat tartó gyermekek állottak, minden koszorúnak közepében egy-egy fényes betű találtatván, mellyek egygyütt véve, ezen szavakat tették: „Az örvendő Gyermekektől.“ — Oldalfélt két léánykák állottak, kezeikben zászlókat tartván 's közöttök egy legényke, kit egy koszorú kerített körül illy írással: Vivát!

„Mikor szekereikből kiszállottak a' Felségek, hét, egy szép csoportot formáló léánykák, kik közzül mindenik virágkoszorúval vala felékesítette, kettenként virágokat hintezve, Ő Felségek előtt mentek az ebédlő szobáig, 's ott térdelve az ajtó' elibe állottak. Három fertály óráknak eltélese után ugyan ezen gyermekektől kísértettek Ő Felségek vissza a' szekereikhez, 's onnét ezer meg ezer áldáskívánások és Vivát kiáltások között folytatták útjokat Marchtrenk felé, hol a' közönség egy boltozatot állított vala fel zöld faágakból, 's a' boltozat körül halá-

szok és a Traun-vizkörnyéki lakosok állván, ezek mesterséges szerentse-kívánó ekesség által fogadták a Felséges Utazókat, melly ekesség vagy figura által ezen szó vala kiképezve: „Willkommen!“ — „Az ezen helységből való kimenetelnél is hasonló zöld fa-ágakból készült bóltózat alatt, illy felirással: „Szenteltetett Első Ferencznek, az Ő meggyógyulására“ — Ezen felül írásban mesterségesen látszott az 1826-dik, elfelejthetetlen esztendő. — Itt is a Wellsi Vári (Burg-Wellsi) Osztály-kerület Biztosa, a Plébános 's a Marchtrenki iskolai ifjúság és a népnek nagy sokasága tisztelték a Fels. Utasokat, hosszú életnek, szerentsés visszaérkezésnek, 's minden jóknak szíves kívánása által. A bizonyos távolságra helyeztetett mozsár ágyuk' durrogása a levegőnek hasogatásával jelentették a Felségek ott való által útozását.

Wellsi határainál hasonlóképpen mozsárágyuk' durrogása adta hírül, a Felségeket szívdobogással várt sokaságnak az Ő Felségek' ohajtott érkezését, melyre a Wellsi harangok is megszollalván, zúgásaik által harsoktatták a levegőt, mellyeknek zúgása egész az Ő Felségek onnétlett továbbindulásáig tartott.

Wellsi külső városában két, tiszteleti-kapukat állított vala fel az ott lakó Polgárság zöld fa-ágakból és virágokból ezen alkalmatossághoz illő írásokkal, mindenik mellett muzsikáló karok zengedezvén örvendező nótákkal.

Az Oskolákban tanuló gyermekek felvezitott zászlókkal, innepi ruhába öltözködve, Tanítójiknak házaik előtt sorba állittatva, örvendezve várták a Felségek' érkezését 's hasonló öröm kiáltásokkal tisztelték Ő F.geket. Egy, 2 esztendőes fiúgyermek a Normális Oskolák' Igazgatója által a szekér mellett Ő Felségekhez fel emeltetvén, szerentséje vala egy virág-

bokrétát nyájassággal, ezen alkalmatossághoz illő versekkel, Császár Ő Felségének, Vivát kiáltás mellett, által nyújtani, mellyeket Ő Felsége illy atyai kifejezésekkel méltóztatott elfogadni: — „Köszönöm kedves Gyermekeim!“ — Császárné Ő Felségének egy kis leányka adott által egy virág-bokrétát.

„A' postaháznál hathatós Vivát kiáltozással köszöntötte Ő Cs. K. Felségeket az elláthatatlan soksággal özsze gyülekezett nép, 's a' lovak' változtatása alatt az első Kerületi-Biztos, az itt lévő Vadász-tartalék-Batalion-Kommandáns a' Vadász tisztekkel, a' Kerület béli minden tisztviselőikkel, Vámostisztekkel, Papsággal és Magistratussal együtt, tették-meg alázatos tiszteletjüket, a' melly hódulási fogadtatást Ő Felségek, szíves jósággal és lebotsátkozással elfogadni méltóztatottak.

*A' pénzfolyamat Junius' 28-dikán;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	91 1/8
Az 1820-béli sorsosok,	130 3/4
Az 1821-béli hasonlók,	115 3/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 44 forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1115 forinton Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Posony, Jun. 27-dikén. — Országosgyűlési Ülések most nem tartatnak, tsak Kerületiek, de azok se minden napokon. A' külömbkülömbféle Kiküldöttségek szorgalmatosan folytatják munkálódásaikat a' rájuk bízott tárgyakban, hogy majd továbbat, minekutánna Kerületi ülésekben is megfontoltattak, Országosgyűlési ülésekben is meghatározathassanak.

Nádorispány O Cs. Fő Herczagsége mult tsötörtökön, Jun. 22-dikén elútazott Posonyból All-Csúthra a' maga Uradalmára, de nem hosszas időre.

A' Magyar Országi Játzó-Társaságoknak mostani állapotjuk' esmérésére nem kevés felvilágosításul szolgálhatnak egy érdemes Tudósításból a' következő kiszemelt jegyzések.

A' Sz. Fejérvári és Miskólczi Társaságoknak kiválógatott tagjaikból formáltatott játzó Egyesület Posonyban, nagy meglepéssel folytatván egy darabig a' maga játékaikat, végezetre holmi helybéli akadályok miatt megkülönözni jónak találván, most ismét külön futják, valamint ezelőtt néhány esztendő alatt, a' nemzet' nyelvének terjesztésére vagy megkedveltetésére intéztetett ditső pallyájokat. Illy célból a' Vásárhelyi Károly Úr' igazgatása alatt lévő Társaság Május közepe táján Sz. K. Besztercze városába költözött, és noha gyenge reménységgel kezdé előadásait, nem sokára olly köz kedvelést nyert, hogy ezen Nemes városban, mint akár melly gyökeres Magyarok között, napról napra nagyobb pártfogást talált, noha mind a' városban, mind a' környékben más a' kelendő nyelv. De itt is érzik minden lakosok, hogy ők egy boldog Magyar Hazának Tagjai, és büszkélkednek abban, hogy a' Magyar névnek megfelelhetnek. Illy hazafiui lélek hathatósan eszközölheti az Ország' lakosinak egyességét, és a' köz boldogságot. Ezen Társaságnak nem számos Tagjai közzül az Igazgatón kívül közönségesebben ismételtesek: Kántorné, Balog, Anikó, Szokoly, Magos, Szabó, Ereczky, és Mária. — Hasonló különös Társaság adja mutatványait Nemes Éder György Úrnak igazgatása alatt Debreczenben, és Nagy-Váradon Nemes Bihar Vármegyének különös kedvezéseivel, úgy hogy reményl-

hetni, hogy az Igazgatónak okos vezérlése alatt ezen Társaság is állandó fenn létezt nyerhet. A' Tagok közzül Kőszegi, Balta, Farkas, Láng, Demjén, Néb Mária, M. Karolina, nevezetesebbek. — A' Miskólczi Társaságnak, melly meglehetősen szerentsével fenn áll, mostani Igazgatója Celestin Úr. — Az Erdélyi Társaságnak All-Igazgatója Murányi 'Sigmund Úr. A' Fejérvári Komlossy, és Horvát Urak által igazgattatik. — Kisényi Dávid Úr már több esztendőktől fogva különös Társasággal minden helyhez való köttetés nélkül az Országban több városaiban szerentsé- sen folytatja előadásait. — Óhajtni kell, hogy a' Játékosokhoz képest a' jó theatralis Poéták is szaporodjanak!

A' Pesti Magyar Ujságban olvassuk, hogy Szabad Kis-Kun-Fülöpszállás a Helysége esztendőnként tartandó három Országos Vásárokról privilegiumot nyervén, legelső Vásárját folyó esztendő Junius 12-dikén említést és figyelmet érdemlő pompával tartotta; ugyan is:

Valamint ezen hármias Megyék Magistratusának nagyobb, és kisebb rangu Tisztviselőji, úgy Tek. Pest Vármegyéből több Uraságok, 's Aszszonyi nemén lévőek, különösen a' Solti Járásbeli T. Tiszti Kar, nem különben a' közelébb, és távulabb eső vidékekről, olly számos minden rangú, és állapotú Vendégek, úgy a' környéken quartélyozó Katona Tiszt Urak méltóztattak ezen alkalmatosságra magokat megalázni: hogy a' Vásári Czédulaház előtt veres selyem zászlóval, és pálma ágakkal felékesített magasabb állás körül már 9 és 10 óra közzül öszve sereglett külömb-kü- lömbféle gyalog, és hintókon kiérkezett Rendeknek; számos volta, valamint minde- neket bámulásra gerjesztett, úgy ezt a' min- den tekintetben díszes gyülekezetet méltán egy innepi pompának lehetett tekinteni,

ugyan azért ezen Nemes Kis Kun Megyének Kormányozója, Tek. Kármán Pál Úr az alkalmatosságnak nem reményelt fényességére, és számos voltára tekintve az illetett állásról tartott ékes elő-adásai szerint maga hirdette ki ezen Közönségnek városi rangra lett emeltetését. Melynek végzetével az Ő Császári Kir. Felségétől nyert privilegium először az eredeti Deák nyelven, azután Magyarra fordítva is a Község Jegyzője által felolvastatott. Következte ezt mozsarak durrogása mellett Ő Császári Királyi Felségének, úgy a Felséges Korona Herczegnek, nemkülömben szeretett Felséges Nándor-Ispányunknak; a Jászok és Kunok Palat. Fő Kapitánya Somogyi Antal Ő Nagyságának; a hármaskerületek Tek. Magistrátusának; az alkalmatosságot megtisztelt Úri Rendeknek; végre a városi Előjáróknak, és minden Polgárjainak szerentsés életéért történt „Éljen!” kiáltások. — Ezekután az állásra felhúzott két hordó borok tsapjai megereztetvén, a tolongó nép számára lefolyattak. — Azon közben próbálgattak némelyek a Czédulaház előtt felállított 9 öles gyalútt fenyő szára felmászni a tetején függő kék hárász keszkenő jutalomért, melyet ugyan tsak két fiatal suhanczok meg is mászván, egyiknek a fenyő szál, másiknak a tetején függött jutalom adatott.

Mind ezek mellett jel adatván a pályafuttatásnak kezdődése eránt, az egész

néző sokaság gyalog, és kotsikon azon helyhez gyülekezett, melly 600 öles hosszúságban, és 15 öles szélességben két felül kihúzatott barazdálással különösen a pályafuttatásra kijeleltetett. Ezen futtatópályának felső végén egy oszlopra feltűzve zászló formán lobogtak a selyem keszkenők, és azoknak sarkaiba kötött jutalmak azoknak számokra, kik a futtatásban elsőkk lennének. Minekutánna tehát e városi Magistrátus részéről Igazgatók, és Ítéző Bírak rendeltettek mind arra, hogy a futtatásbeli elsőség megítéltessék, mind pedig arra, hogy az elindulás pontjánál a megrugaszkodás rendetlenül ne essék, mintegy 20 lovasok a néző sokaságnak a barazdáláson kívül kétfelől hosszsan elnyúlt sorai között a 600 öles pályát két izromban megfuttatták, kik közül is a magokat megkülömböztetőknak a ki-tett jutalmak által-adattak.

Mind ezeket követte a Városháza udvarán felállított Czitrom, és Narantsokkal kifűzött ágakkal ékesített téres sátor alatt, mintegy 250 Úri Vendégeknek megvendégeltetése; azután pedig két rendbeli muzikus Bandáknak szolgálatjok mellett tartott a mulattság más nap világos reggelig.

A mi egyéberánt ezen legelső baromés gyalog vásárt illeti, az olly nagy és népes volt, hogy ennekutánna is tsak ehez hasonlót kell kívánni.

U t o l s ó J e g y z é s .

Vége lévén a mai Ujsággal a folyó 1826-dik esztendő első Semestrisének, nints egyéb hátra, hanem hogy azoknak, kik már magokat a beállandó 2-dik félesztendőre is jelentették, erántunk való jó indulatjokat megköszönjük, azokat pedig, kiktől a jelentés még be nem érkezett, arra kérjük, hogy azt mennél hamarább beküldeni ne terheltessenek. Most ollyan időben élünk, hogy tsak egy postanapot is kár az Ujságlevelének megolvasása nélkül elmellőzni.